

en Pegepind fra min Side, og jeg tror ikke, det vil medføre nogen Ændring i Pastor Brückers Stilling, om der blev sendt ham en Meddelelse fra mig. Han kan nu læse, hvad der er sagt her i Rigsdagen, og tage sin Stilling derefter. Men jeg udtaler altsaa, at for mig betyder Loven af 20. Juni absolut ikke nogen Ændring med Hensyn til hele Præsteløftets Stilling. Det ærede Medlem mente endvidere, at jeg skulde udsende et Cirkulære til Biskopperne, for at unge Teologer, der i Fremtiden skulde aflægge dette Præsteløfte, kunde faa at vide, at de kunde foretage et Skøn. Jeg har udtalt til det ærede Medlem, at jeg mener, et saadant Skøn foreligger, idet jeg tænker mig, at det kommer an paa Udfaldet af den Samtale, Biskoppen har med disse Folk, om vedkommende underskriver Præsteløftet eller ej. Jeg kan altsaa slutte med at sige, at fra min Side vil en Forhandling om en Ændring i vort Præstevielseritual blive taget op, men samtidig vil jeg sige, at jeg ikke deler det ærede Medlems Opfattelse af, at der ved Loven af 20. Juni i Aar er sket nogen som helst Forandring i Præsteløftets Stilling.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa, at vor Statistik ikke altid hvilede paa et rigtigt Grundlag, og at det selvfølgelig havde den største Interesse, at det Materiale, vi her i Rigsdagen beskæftiger os med, er korrekt i enhver Henseende. Det ærede Medlem fremhævede to Tilfælde, som er hentet fra Justitsministeriet, og det ærede Medlem fortsatte, at det var kun to Tilfælde, men han kunde blive ved paa lignende Maade, „saaledes kunde jeg fortsætte, men jeg antager, det er tilstrækkeligt med de Eksempler, jeg har vist“. Jeg skal tage de to Tilfælde. Det ærede Medlem siger, at Statistisk Departement opgør Sagerne Antal ved Vestre Landsret til 224, men det er forkert, det er 310. Det ærede Medlem Hr. Pürschel maa paa een eller anden Maade have set forkert i Statistisk Aarvog, thi Antallet er netop opgjort til 310. Det ærede Medlem siger videre, at ved Højesteret er der afgjort 214 Sager, deraf 114 fra Østre Landsret og 40 fra Vestre Landsret, og, slutter det ærede Medlem, de 60 maa saa være fra Søndre Landsret. Det ærede Medlem Hr. Pürschel maa ogsaa her tage fejl, for fra Søndre Landsret er der overhovedet i dette Tidsrum ikke en eneste Sag. Men det ærede Medlem har overset, at man i det Tidsrum foruden at appellere til Højesteret

fra Østre og Vestre Landsret ogsaa kunde appellere fra Sø- og Handelsretten, fra Island og i enkelte Tilfælde fra Byretten, og de resterende Tilfælde er netop Appeller fra Sø- og Handelsretten, Island og Byretten. De Tal, der findes opgivet, er altsaa korrekte. Nu er Statistisk Departement gjort opmærksom paa, at man kan læse Meddelelserne forkert, jeg ved ikke, om der er Grund til at foretage nogen Forandring, men jeg har nævnt dette, fordi jeg selvfølgelig ogsaa mener, at det Materiale, der skal foreligge, skal være nøjagtigt, men det er altsaa ogsaa rigtigt. Hvis der er Grund til en Forandring, vil man se at finde bedre Udtryk for at ramme det virkelige Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Rode var inde paa sit Yndlingssspørgsmaal om mit Forhold til Landmandsbanken og omtalte i den Anledning, at han den 19. og 20. September flere Gange har spurgt mig, hvorledes jeg havde baaret mig ad den Gang, jeg kom hjem fra den Rejse, jeg var paa i de Dage, der her er Tale om. Det ærede Medlem er ked af, at jeg ikke udtalte mig derom den Gang, vi behandlede Landmandsbankens Rekonstruktion, men først havde fundet Anledning til at udtale mig under Finanslovdebatten. Ja, den Kritik, det ærede Medlem der retter imod mig, vilde være rigtig, hvis de Forudsætninger, det ærede Medlem anfører, var rigtige, men det ærede Medlem angriber mig for noget, som han selv tillægger mig. Det ærede Medlem spurgte mig nemlig ikke om dette den 19. eller 20. September, han spurgte den 18. og 19. Oktober, altsaa under Finanslovdebatten, da rettede det ærede Medlem tre Gange dette Spørgsmaal til mig, men det er nu en Gang en Sædvane her i Rigsdagen, at Ministrene ikke saa tidligt tager Ordet for korte Bemærkninger, men venter til det Tidspunkt, da de faar Ordet for at svare paa alle de Spørgsmaal, der er rettet til dem. Det ærede Medlem vil ogsaa se paa Sp. 1393, at han selv netop omtaler, at det er kedeligt, at Ministrene først faar Ordet en tre Ugers Tid efter, at de er spurgt, og at man først saa længe efter faar Svar paa sit Spørgsmaal. Jeg maa altsaa hævde, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke har spurgt mig under Behandlingen af den anden Sag, Landmandsbankens Rekonstruktion, det ærede Medlem har spurgt mig her under Finanslovdebatten, den Gang vi diskuterede Tillidsspørgsmaalet; men Ministrene tager, som sagt, ikke Ordet for korte Bemærk-